

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 430/2023
09.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звездана Ђурђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 1/22 од 28.11.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 20/23 од 07.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звездана Ђурђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 1/22 од 28.11.2022. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 20/23 од 07.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 4К бр. 1/22 од 28.11.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује са применом електронског надзора, а које просторије не сме напуштати, осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 20/23 од 07.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног и пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 1/22 од 28.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Звездан Ђурђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за

заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исте преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе и, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних пресуда, учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног, обзиром да у изреци пресуде нису наведени сви елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. из којих разлога кривично дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. У вези са изнетим, бранилац наводи да суд не наводи какву је то претњу окривљени упутио оштећеној, односно шта је то конкретно окривљени претио оштећеној да ће да јој уради. По ставу одбране, речи „сада ћу да те стуцам ... „ не представљају претњу по живот и тело и нису подобне да угрозе спокојство и душевно стање оштећене. Такође, бранилац наводи и да је кривично дело из члана 194. КЗ дефинисано последицом, а радње окривљеног описане у изреци пресуде нису таквог интензитета да су проузроковале осећај угрожености код оштећене, из ког разлога није ни остварена последица овог кривичног дела. Радње које је предузео окривљени нису објективно подобне да доведу до угрожавања спокојства и душевног стања оштећене, нити су, у конкретном случају и довеле до угрожавања спокојства и душевног стања исте.

Радња извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, алтернативно је прописана и може се састојати у примени насиља, употреби претње да ће се напасти на живот или тело или у дрском или безобзирном понашању. Неопходно је да је радња извршења таква да је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице, а кривично дело је свршено онда када дође до тог угрожавања.

Изреком правноснажне пресуде утврђено је да је окривљени АА дана 15.08.2021. године претњом да ће напасти на живот или тело члана своје породице оштећене ББ, бивше супруге, угрожавао њено спокојство и душевно стање, а у месту и на начин ближе описан у изреци пресуде. У изреци је наведено и да је окривљени био свестан свога дела и хтео његово извршење и да је био свестан да је његово дело забрањено, као и да је критичном приликом поступао у урачунљивом стању.

По налажењу овога суда, у радњама окривљеног стичу се сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења која се састоји у употреби квалификоване претње према оштећеној, којом радњом је проузрокована последица тог кривичног дела у виду угрожавања спокојства и душевног стања члана породице – бивше супруге,

која је након што је сазнала за претњу и позвала полицију, тако и субјективна обележја, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног, који обухвата свест о забрањености дела.

При томе, по ставу Врховног касационог суда претња коју је окривљени критичном приликом упутио оштећеној је била озбиљна и стварна и као таква објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства члана породице, до чега је у конкретном случају и дошло, а имајући у виду конкретне околности догађаја описаног у изреци пресуде (након што је чуо оштећену да негодује да он управља возилом и вози своју децу ВВ и малолетног ГГ, сматрајући да је у алкохолисаном стању, те да је рекла да ће позвати полицију уколико их буде у таквом стању возио истој упутио речи увреде и претње: „сада ћу да те стуцам, мајке ти га у пи..у набијем, пи..а ти материна, ти си луда!“).

Стога су у изреци правноснажне пресуде, по оцени овога суда, јасно описани сви битни елементи, како објективни, тако и субјективни, кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све битне елементе тог кривичног дела и да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног нумерише и образлаже повреде закона из члана 3. став 1. и члана 16. став 4. и 5. ЗКП, али и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП полемишући са јачином „уплашености“ оштећене, а које повреде закона не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због чега ове повреде нису биле предмет оцене од стране Врховног касационог суда, у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**